

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈП Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Паве Радана 32А
Телефон/факс: (051) 311-532, 302-708

Субота, 17. јануар 2004. године
БАЊА ЛУКА
Број 5 Год. XIII

Жиро-рачуни: Развојна банка Југоисточне
Европе АД Бања Лука 562-099-00004292-34
Зептер комерц банка АД Бања Лука
567-162-10000010-81

52

Члан 2.

На основу члана 34. став 1. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 3/97 и 3/98), Влада Републике Српске, на сједници од 12. јануара 2004. године, донијела је

УРЕДБУ

О ПРИВРЕМЕНОМ ФИНАНСИРАЊУ РЕПУБЛИЧКЕ ДИРЕКЦИЈЕ ЗА ПУТЕВЕ

Члан 1.

У периоду од 1. јануара 2004. године до дана уписа у судски регистар Јавног основног предузећа "Путеви Републике Српске" и доношења одлука о висини накнада из чл. 55, 56. и 57. Закона о јавним путевима, Републичка дирекција за путеве ће се привремено финансирати из:

- 85% накнаде за јавне путеве, која ће се плаћати при регистрацији возила на моторни погон и
- посебне републичке таксе - накнаде за путеве садржане у малопродајној цијени деривата нафте.

Члан 2.

Пренос средстава од накнада из члана 1. ове уредбе, за период од 1. јануара до ступања на снагу уредбе извршиће Министарство финансија - Сектор за Трезор, са јединственог рачуна Трезора.

Члан 3.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењује се од 1. јануара 2004. године.

Број: 02/1-020-13/04
12. јануара 2004. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Др Драган Микеревих, с.р.

53

На основу члана 16. став 3. Закона о рударству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 10/95, 18/95, 10/98, 62/02, 69/02 и 86/03), министар привреде, енергетике и развоја доноси

ПРАВИЛНИК

О УТВРЂИВАЊУ УСЛОВА И НАЧИНА ЕКСПЛОАТАЦИЈЕ ШЉУНКА, ПИЈЕСКА И ЛОМЉЕНОГ КАМЕНА

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови и начин експлоатације минералних сировина (шљунка, пијеска и ломљеног камена) са локалитета на површини земље чије резерве омогућавају експлоатацију минералних сировина у количинама до 10.000 м³ без минирања.

Право да врше експлоатацију минералних сировина из члана 1. овог правилника имају правна и физичка лица, на основу одобрења Министарства привреде, енергетике и развоја (у даљем тексту: Министарство), под условима и на начин прописан овим правилником.

Члан 3.

Подносилац захтјева дужан је да уз захтјев за издавање одобрења за експлоатацију минералних сировина приложи сљедеће:

1. план експлоатације,
2. доказ о ријешеним имовинско-правним односима,
3. мишљење општинског органа за послове урбанизма, пољопривреде, шумарства и водопривреде,
4. списак расположиве механизације.

План експлоатације из претходног става садржи:

- податке о подносиоцу захтјева,
- назив општине на чијој се територији налази локалитет,
- податке о врсти минералне сировине која се намјерава експлоатисати,
- количину минералне сировине која је планирана за експлоатацију,
- геодетски снимак о почетном стању локалитета прије отпочињања експлоатације,
- ситуациону карту локалитета у размјери до 1:500, са уцртаним границама и координатама преломних тачака, јавним саобраћајницама и другим објектима,
- динамику извођених радова,
- начин експлоатације,
- вријеме трајања експлоатације,
- начин рекултивације деградираног земљишта након завршетка експлоатације или прекида експлоатације,
- упутства о раду са мјерама заштите на раду.

Члан 4.

План експлоатације из члана 3. овог правилника може израђивати дипломирани инжењер рударства експлоатационог смјера (подземне или површинске експлоатације) са положеним стручним испитом и најмање пет година радног искуства у струци или предузеће које испуњава услове за обављање послова пројектовања у области рударства.

Саставни дио плана експлоатације чине и доказ о испуњеним условима из претходног става за пројектанта, односно рјешење о испуњењу услова за обављање послова пројектовања у области рударства издато од стране Министарства.

Члан 5.

Предузеће, односно физичко лице из члана 4. овог правилника дужно је да се при изради плана придржава у свему прописаних мјера заштите на раду, заштите

животне средине, стандарда и техничких норматива за рударске радове и да користи поуздане податке о утврђеним количинама и квалитету минералних сировина те примјени рационалну методу експлоатације лежишта.

За сва техничка рјешења и квалитет плана експлоатације одговорно је предузеће у коме је план израђен или пројектант који је план израдио.

Члан 6.

План експлоатације одобрава Министарство рјешењем којим се утврђује:

- носилац експлоатације,
- локалитет, количина и врста минералне сировине која се планира експлоатисати,
- вријеме трајања експлоатације.

Извођењу радова по плану експлоатације може се приступити након добијеног рјешења из претходног става.

Члан 7.

Лице које је добило рјешење о одобрењу за експлоатацију из претходног члана овог правилника дужно је да експлоатацију минералних сировина врши, у свему, према одобреном плану експлоатације.

Члан 8.

Надзор над спровођењем одредби овог правилника врше општински контролни органи у сарадњи са републичком рударско-геолошком инспекцијом.

Члан 9.

У случају да носилац експлоатације који је добио одобрење у складу са овим правилником има потребу за количинама већим од одобрених, дужан је да, за даљу експлоатацију, обезбједи техничку и другу документацију у складу са Законом о рударству.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-31-468/03
30. децембра 2003. године
Бања Лука

Министар,
Милан Божићевић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине, на основу члана VI/3 б) Устава Босне и Херцеговине и члана 60. Пословника Уставног суда Босне и Херцеговине - Пречишћени текст (“Службени гласник БиХ”, бр. 24/99, 26/01 и 6/02), на сједници одржаној 26. јуна 2003. године, донио је

ОДЛУКУ

Одбија се апелација М.Д., из Санског Моста, против пресуде Кантоналног суда у Бихаћу број Гж-579/01 од 13. новембра 2001. године и пресуде Општинског суда у Санском Мосту број П-378/00 од 22. маја 2001. године.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине” и “Службеном гласнику Републике Српске”.

Образложење

I Увод

1. М.Д. (у даљем тексту: апелант), из Санског Моста, кога заступа Н.Х., адвокат из Санског Моста, поднио је 10. децембра 2001. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против пресуде Кантоналног суда у Бихаћу број Гж-579/01 од 13. новембра 2001. године и пресуде Општинског суда у Санском Мосту, број П-378/00 од 22. маја 2001. године.

II Поступак пред Уставним судом Босне и Херцеговине

2. Сагласно члану 16. Пословника Уставног суда, од Кантоналног суда у Бихаћу и Општинског правобранилаштва у Санском Мосту, затражено је да доставе одговор на апелацију.

3. Кантонални суд у Бихаћу и Општинско правобранилаштво у Санском Мосту доставили су одговор.

4. Општински суд у Санском Мосту, на тражење Суда, доставио је судски спис број П-378/00.

III Чињенично стање

а) Околности случаја

5. Чињенице предмета, које произилазе из навода апеланта и докумената предочених Уставном суду, могу да се сумирају на следећи начин.

6. Апелант наводи да је 1990. године склопио писмени уговор са тадашњом Самоуправном интересном заједницом за комунално-стамбене послове Општине Сански Мост (у даљем тексту: СИЗ), чији је правни слѣдник Општина Сански Мост. На основу овог уговора апелант се обавезао да купи два метална контејнера за потребе СИЗ-а, а да му СИЗ уступи у власништво и на коришћење заједничку просторију смјештену у згради број 52-3 насеље 17. ВБ у Санском Мосту, која је раније служила за одлагање ђубрета.

Након тога апелант је адаптирао наведене просторије и отпочео дјелатност прикупљања и промет љековитим биљем све до почетка рата у Босни и Херцеговини. Након ослобођења Санског Моста ушао је у посјед некретнина и издао их на коришћење власнику самосталне трговачке радње која је на основу овог уговора добила, од тужене Општине Сански Мост, одобрење за обављање дјелатности.

Апелант није био уписан као власник наведеног простора, а Општина Сански Мост, која сада газдује зградама у Санском Мосту, јер је угашен СИЗ, одбила је да упише право власништва, тврдећи да на адаптираном простору апелант није стекао власништво. Због тога апелант је поднио тужбу Општинском суду у Санском Мосту, тражећи да суд донесе пресуду којом се утврђује да је тужилац (апелант) М.Д. власник пословног простора у насељу 17. ВБ површине 8,36 м² смјештен у приземљу стамбене зграде број 52-3 у Санском Мосту, а на основу Уговора о замјени закљученог између СИЗ-а и М.Д.

7. Општински суд у Санском Мосту је 22. маја 2001. године донио пресуду број П-378/00 којом се одбија као неоснован захтјев тужиоца. У пресуди се наводи да је неспорно да се у овом случају ради о заједничким дијеловима зграде који служе згради као цјелини, тако да сви етажни власници на овој просторији имају заједничко право коришћења, те да се сходно томе, у складу са одредбом члана 4. став 1. Закона о својини на дијеловима зграде, не може стећи право власништва. Сем тога, уговор на који се позива тужилац није потписан нити овјерен на суду, тако да и у том смислу, а у складу са одредбом члана 9. став 2. Закона о промету непокретности, не постоје услови да се удовољи тужбеном захтјеву тужиоца.

8. Кантонални суд у Бихаћу, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Општинског суда у Санском Мосту број П-378/00 од 22. маја 2001. године, донио је 13. новембра 2001. године пресуду број Гж-579/01 којом се жалба одбија, а првостепена пресуда потврђује.

У пресуди се наводи да је првостепени суд правилно утврдио да не постоји основ за стицање власништва на предметној просторији нити је овако утврђење првостепеног суда жалбеним наводима доведено у сумњу.

9. Против пресуде Кантоналног суда број Гж-579/01, као и пресуде Општинског суда број П-378/00, изјављена је апелација Уставном суду.

б) Релевантни прописи

10. Закон о својини на дијеловима зграде (“Службени лист СФРЈ”, бр. 35/77, 38/78 и 22/84).

Члан 4.

“На заједничким дијеловима зграде, који служе згради као цјелини (темље, главни зидови, таван, фасада, стенице, ходници, лифтови, електрична, канализациона, водоводна и телефонска мрежа, телевизијске антене, просторије за прање и сушење рубља, уређаји за загријавање, димњаци и сл.) ако је зграда у друштвеној својини, сви етажни власници имају заједничко право коришћења.

На заједничким дијеловима зграде, који служе само неким, а не свим посебним дијеловима зграде (посебно улазна врата, стениште, димњаци, лифтови и други уређаји, таванске и подрумске просторије, терасе и приградни зидови